

Список використаної літератури

1. Досвід викладання і шляхи вдосконалення навчального процесу іноземних студентів із предмета «Пропедевтика внутрішньої медицини» // Зб. статей навч.-наук. конф. з міжнар. участю «Актуальні питання медичної (фармацевтичної) освіти іноземних громадян: проблеми та перспективи» [Електронний ресурс] / Ю.Г. Бурмак, Є.Є. Петров, С.І. Треумова, Т.А. Іваницька. – 2018. – С. 11-12. – Режим доступу: http://elib.umsa.edu.ua/bitstream/umsa/9074/1/Dosvid_vikladannya_shlyahi_vdoskonalennya.pdf
2. Організація дистанційного навчання в школі. Методичні рекомендації [Електронний ресурс] / А. Лотоцька, О.Пасічник. – К., 2020. – Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/metodichni%20recomendazii/2020/metodichni%20recomendazii-dustanciynna%20osvita-2020.pdf>
3. Положення про дистанційне навчання / Наказ Міністерства освіти і науки України від 25.04.2013 № 466. – Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 30 квітня 2013 р. за № 703/23235.
4. Презентація першого в Україні дослідження з цифрової грамотності населення/ Кабінет Міністрів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=t3ghLvjzqLM&feature=youtu.be>
5. Теоретичні засади комунікативної культури майбутнього лікаря (за матеріалами німецької періодичної преси) / Я. Є. Блоха, В.В. Кононенко, Л.А. Усанова, І.В. Іваницький. – Молодий вчений. – 2018. – №9. – С. 326-329.
6. Advantages, Limitations and Recommendations for online learning during COVID-19 pandemic era [Електронний ресурс] / Mukhtar K., Javed K., Arooj M., Sethi A. Advantages // Pak. J. Med. Sci.– 2020. –№ 36.– P.27-31. Режим доступу до журн.: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7306967/>
7. Medical education in the time of COVID-19 [Електронний ресурс] / D. B. Wayne, M. Green, E. G. Neilson// Sci. Adv. – 2020. – №6. Режим доступу до журн.: <https://doi.org/10.1126/sciadv.abc7110>
8. Students' perceptions on distance education: A multinational study [Електронний ресурс] / Fidalgo P., Thormann J., Kulyk O. et al.// Int. J. Educ. Technol High Educ. – 2020. – P. 17-18. – Режим доступу до журн.: <https://doi.org/10.1186/s41239-020-00194-2>
9. The Transformational Effects of COVID-19 on Medical Education [Електронний ресурс] / Lucey CR, Johnstone SC. // JAMA. – 2020. – №324(11). – P.1033–1034. Режим доступу до журн.: <https://jamanetwork.com/journals/jama/fullarticle/2770075>

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА – СПЕЦИФІЧНА ФОРМА НАВЧАННЯ

Іващенко О.Д., Нікозять Ю.Б., Цубер В.Ю., Копанцева Л.М., Іщейкіна Л.К.

Українська медична стоматологічна академія.

Дистанційна освіта – це система й процес. Вона має той же компонентний склад, що й будь-яка інша система навчання: мету, зміст відповідно до навчальних програм, методи, організаційні форми й засоби навчання.

Ключові слова: дистанційне навчання, компонентний склад, технологія, мотивація, персоналізований підхід.

Distance education as a system and a process. Distance education has same component composition as any other system of education: aim, content in accordance with the curriculum of an educational institution, methods, forms of organization, and teaching aids.

Key words: distance education, component composition, technology, motivation, personalized approach.

Дистанційна освіта – це нова специфічна форма навчання. Вона полягає у використанні специфічних методів і способів навчання, у взаємодії викладача й студента і студентів між собою.

Багато хто вважає, що дистанційна освіта – це просто нова форма відомого нам заочного навчання. Можливо, в цьому є частка правди: людина дійсно може вчитися, не виходячи з дому. Але тільки частка. Друга умова – у того, хто навчається, має бути сучасний комп'ютер (телефон). Ідея якраз і полягає в тому, що дистанційна освіта й сучасна техніка і технологія нероздільні. І нині студент, де б він не жив, може навчатися за програмою практично будь-якого університету, не виїжджаючи зі своєї країни. Тому освіта стає загальноосвітньою й загальнодоступною, випереджаючи процеси політичного й економічного об'єднання.

Спочатку дистанційне навчання було задумано для того, щоб люди, які вже отримали очну освіту, підвищували свою кваліфікацію. Нині, з появою потужнішої техніки, можливості цього виду освіти розширюються.

Найбільший розвиток отримав найпередовіший вид – навчання в мережі Інтернет.

Разом із тим, дистанційна освіта має той же компонентний склад, що й будь-яка інша система навчання: мету, зміст відповідно до навчальних програм, методи, організаційні форми й засоби навчання.

Успіх при цьому – категорія не абсолютна й може бути вимірний відповідно до інтересів різних учасників процесу навчання.

Для викладачів – це справді результати навчання студентів, а для студентів, крім успішності, велику роль відіграють мотивація й залученість у процес навчання, які безпосередньо впливають на досягнення студентів.

Дистанційну освіту слід розглядати в загальній системі освіти як безперервний процес, що базується на попередньо засвоєних знаннях. Її слід розрізняти і як систему, і як процес. При цьому теоретично осмислити етап педагогічного проектування цього виду діяльності в плані педагогічних технологій, методів і форм навчання.

Останніми роками все більш широкого розмаху набули три види дистанційного навчання, які базуються:

- на інтерактивному телебаченні;
- на комп'ютерних телекомунікаційних регіональних і глобальних мережах із різними дидактичними можливостями залежно від використовуваних конфігурацій (текстових файлів, мультимедійних технологій, відеоконференцій);
- на зв'язку технологій компакт-дисків і мережі Інтернету.

Також дистанційне навчання базується на інтерактивному телебаченні внаслідок безпосереднього візуального контакту з аудиторією, що перебуває на різних відстанях від викладача. У такому навчанні практично тиражується

звичайне заняття, яке побудоване за методикою або з використанням одночасних педагогічних технологій. При цьому демонструються унікальні методики, лабораторні дослідження. У цій дистанційній формі навчання викладачі й студенти можуть бути не тільки сторонніми свідками, а й активними учасниками використання нових знань, методів, нових інформаційних технологій. Дана форма дистанційного навчання інтерактивна своєю суттю й безумовно може вважатися перспективною в системі підвищення кваліфікаційної підготовки спеціалістів.

Найбільш вигідною нині стала організація дистанційного навчання на базі комп'ютерних комунікацій. Тут є можливість обмінюватися текстовими, графічними і звуковими файлами, використання інтернет-даних, різних навчальних матеріалів (друкованих, звукових, аудіо-візуальних), а також нових інформаційних технологій.

Відбувається інтеграція комп'ютерних телекомунікацій у сферу освіти.

Ефективність дистанційного навчання залежить від того, як відбувається взаємодія викладача і студента, як використовуються при цьому педагогічні технології, якою мірою розроблені методичні матеріали й методи їх доставки, активність зворотного зв'язку. Концептуальні педагогічні положення, на яких базується сучасна дистанційна освіта, можна виразити таким чином.

Технологія дистанційної освіти, в ідеалі, передбачає створення індивідуальних віртуальних робочих місць для кожного студента. Для кожного студента має створюватися індивідуальне робоче місце, знаходячись у його межах, він міг би читати лекції, користуватися довідниковими матеріалами й додатковою літературою, спілкуватися з викладачем та іншими студентами. В ідеальному варіанті це віртуальне робоче місце має стати аналогом "письмового столу", сідаючи за який, студент відчував би себе як удома. Також має бути організоване віртуальне робоче місце для викладача.

І все ж, не треба забувати, що домашня обстановка сама по собі не сприяє освітньому процесу, адже школа на підсвідомості – це робота, а будинок – відпочинок, тому вдома хочеться відпочивати. Те, що не потрібно нікуди йти, розслабляє. Подолати ліню, як відомо, важко. Потрібна сильна мотивація.

До того ж, ресурси в студентів різні. В одних – достатні навички самоорганізації, вони ввійшли в карантин із тим, що можуть навчатися без контролю ззовні. Отже, дистанційне навчання не буде такої якості, як в університеті. Це очевидно.

У точних науках, у тому числі предметі «Медична хімія», питання оцінки знань вирішуються досить легко: підготувати для контролю знань тести, певні рівняння реакцій, задачі. Але підготувати для кожного студента! Що займає дуже багато часу. Ми вважаємо, що студент над одним предметом має проводити не більше того часу, ніж він витрачав би його у виші.

Але, все ж таки, у центрі процесу навчання знаходиться самостійна пізнавальна діяльність студента. Важливо, щоб він навчився самостійно здобувати знання, умів і хотів користуватись різними джерелами інформації, міг працювати в зручний час, звертаючись до різних способів пізнавальної діяльності. Самостійне засвоєння знань має бути активним, необхідно використовувати нові педагогічні технології, адекватні специфіці форми навчання, які стимулюють розкриття внутрішніх ресурсів кожного студента й одночасно здатні формувати соціальні якості особистості [1].

Основні принципи, які лежать в основі технології дистанційного навчання, – це освіта замість самонавчання, оскільки освіта – це процес постійної взаємодії студентів і викладачів. Тільки в такій взаємодії є можливість досягнення певних успіхів у навчанні, відбувається передача знань від викладача до студента. При цьому існує і взаємозв'язок між студентами. Це дає можливість обговорювати виниклі в процесі навчання запитання, що розширює коло проблем, гарантує одержання варіантів розв'язку задач, які можуть виникати в наступному застосуванні знань.

Безперервна взаємодія між студентами і викладачами. Реалізація цього принципу можлива тільки в дистанційних курсах, і в цьому одна з переваг дистанційної освіти.

На наш погляд, хто якісно працював, одержує відповідні оцінки й під час стаціонарного, і дистанційного навчання. Дистанційне навчання – це альтернатива, у жодному разі не заміна традиційної освіти. Інформатизація освітнього процесу – один з основних пріоритетів розвитку вищої школи, якісно новий етап усієї системи вищої освіти, перспективний напрям підвищення ефективності навчального процесу в закладі вищої освіти. Розвиток дистанційної освіти в Україні не тільки дозволить забезпечити населенню доступ до якісної освіти, а й зайняти певне місце на світовому ринку освітніх послуг [1].

Список використаної літератури

1. Дистанционное обучение: актуальные вопросы : материалы Всеросс. науч.-практ. конф. (Чебоксары, 27 июля 2020 г.) //Ижденева И.В. Возможности мобильного обучения для развития учебно-познавательной мотивации обучающихся / рекол.: Ж.В. Мурзина [и др.]. – Чебоксары: ИД «Среда», 2020. – 144 с.
2. Лукаш Ю. М. Основні аспекти формування професійно-комунікативної компетентності студентів-медиків у процесі вивчення соціально-гуманітарних дисциплін/ Ю. М. Лукаш //Вісник університету імені А. Нобеля.— Серія «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки. — 2018. — № 1 (15). — С.150-156.